

Pomoc v pieskovisku
Je teplý slnečný deň.
Slniečko pripeká, na oblohe
ani mráčik. Sedím na lavičke
pod stromom a sledujem
okolie. Neďaleko mňa je malé
pieskovisko, v ktorom sa
hrajú dve deti. Jeden asi 5-
ročný chlapec a 3-ročné
dievčatko. Pravdepodobne sú to
súrodenci. Neďaleko nich sa na chod-
níku prechádza nejaká pani a pozoruje
tie deti. Asi ich mama.

Zrazu sa z pieskoviska ozve plač.
Mama rýchlo beží do pieskoviska zis-
tiť, čo sa stalo. „Peťko, prečo si zobral
Janke jej formičku?“ - opýta sa
mamka. Peťko ju hodi naspäť Janke a
urazene sedí na kraji pieskoviska. Z
kočička sa ozve plač. Mama ide ku
kočičku a

potom hovorí
Peťkovi:
„Peťko, daj
pozor na
Janku, ja
musím ísť
na k r m í f
Zuzanku,
pretože je asi
h l a d n á .
Nikam ne-

choďte, ja sa hneď vrátim, budem len
tu na lavičke.“ „Dobre“ - odpovie
Peťko. Mama odišla a ja so zve-
davosťou sledujem, čo budú robiť, keď

POMOC NA PIESKOVISKU

ostali bez dozoru. „Sú to zlaté deti,“
pomyslela som si: „Ja by som sa s
bratom už dávno pobila, ale oni
sa pekne hrajú ďalej. Peťko sa
dobře zhostil úlohy otca.“
Odrazu z diaľky počul psí bre-
chot, ktorý sa stále približuje a
ku pieskovisku sa rúti obrovské
psisko. Pozerám, kde má svojho
majiteľa, nech neublíži deťom. Z

diaľky pomalým
k r o k o m
prichádza nejaký
pán s telefónom
na uchu. Svojho
psa si nevšímam. Mamy
nikde, Peťko je vy-
strašený, Janka sa
oháňa hrabličkami,
aby ju ten pes nechal
na pokoji. „No, prišiel
môj čas“ - pomyslela

som si, „musím za-siahnuť, kým nie je
neskoro“. Vojdem do pieskoviska,
zoberiem Janku na ruky, Peťka za
ruku a ideme preč. No pes za rozbehne

za nami hryzne Peťka do nohy. V
tom majiteľ psa zloží telefón a
volá psa k sebe. Mama Peťka
a Janky sa vráti, najskôr us-
pokojí svoje deti a potom sa
rozpráva s majiteľom. Zatiaľ
dávam pozor na deti, ktoré sa
odo mňa ani na krok
nepohnú. Ešte vždy majú
strach. Čudujem sa, prečo sa
ma neboja, keď ma ani nepoznajú. Ich
mama ide späť k nám a hovorí
Peťkovi: „Peťko, musíme ísť k pani
doktorke, pozriť sa na tvoju nohu.“

„Mám ísť s vami, že vám
pomôžem?“ pýtam sa. Ich
mama sa na mňa pozrie a
pokýva hlavou, že bude
rada, ak pôjdem. Mamka
ide s Peťkom do ordinácie.
Ja sa zatiaľ v čakárni
hrám s Jankou a
Zuzankou. Keď vyjdú,
Peťko má nohu už oše-

trenú, ale slzy mu ešte neuschli.

Na ceste domov stretávame majiteľa
psa s plnou taškou sladkostí ako
bolestné pre Peťka. Zároveň sa os-
pravedľňuje a ponúka nám odvoz
domov. Ešte ich odprevadím ku
dverám. Pri rozlúčke sa ma Peťko
pýta: „Prídeš aj zajtra?“ Ich mama sa
na mňa usmeje a pýta sa ma:
„Nechceš u nás robiť opatrovateľku?
Už dlhší čas hľadáme niekoho pre
naše malé deti.“ S radosťou súhlasím.

OSEMSMEROVKA

Ĥ	A	T	Í	Č	S	R	J	O	S
Z	R	O	Z	D	I	E	L	M	T
M	Č	U	M	E	D	M	E	S	O
E	Ĥ	I	L	E	D	N	I	I	D
N	E	S	N	T	Š	U	D	Ĥ	Č
Š	S	Ú	Č	I	N	L	O	A	Í
E	V	Č	T	L	T	A	P	E	T
N	D	E	L	E	N	E	C	D	A
E	E	T	I	D	V	E	E	Ĥ	
C	E	N	A	T	Í	Č	S	Ĥ	!

Osemsmerovka

Základné počtové operácie

Všetkými smermi (vodorovne, uhlopriečne, zvisle)
vyčiarknite nasledujúce slová:

DVE, STO, OSEM, NULA, JEDEN, DELÍŤ,
SÚČIN, SÚČET, SČITAŤ, PODIEL, ODČITAŤ,
ČINITEL', ROZDIEL, DELENEC, DELITEL',
MENŠENEC, MENŠITEL', SČITANEC

OSEMSMEROVKA